

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 10 ตุลาคม 2559

เกษตร 4.0 กับความเป็นจริง

ถัดจากวลีฮิต “ประชารัฐ” วันนี้คงไม่มีวลีใดจะฮอตเท่า “4.0” ไม่เว้นแม้แต่ภาคเกษตร...กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ไม่ยอมตกเทรนด์ ร่วมกับสภาเกษตรกรแห่งชาติ จัดเสวนา “เกษตรกรรม 4.0 : เกษตรกรไทยก้าวไกลสู่สากล”

มุ่งหวังยกระดับเกษตรกรไทยยกระดับสู่เกษตรอุตสาหกรรม เกษตรนวัตกรรม พุดง่าย ๆ อัพเกรดเกษตรกรตาสีตาสาให้เข้าถึงเทคโนโลยี กลายเป็นผู้ประกอบการไปในตัว...ฟังสั้น ๆ แค่นี้ ไม่ว่าจะใครล้วนแต่ยกนิ้วกดไลค์ให้ทั้งนั้น และมันควรจะคิดทำเช่นนี้มาตั้งนานแล้วด้วย ไม่ใช่ปล่อยให้เกษตรกรเสียเหงื่อเหนื่อยแรงปลูกเลี้ยง...ไป ๆ มา ๆ พ่อค้าตันรวยชะมากกว่า

เกษตรกรรม 4.0 คืออะไร???

ความเห็นโดยสรุปจากเวทีเสวนา เกษตรกรต้องพึ่งตัวเองได้ รู้เรื่องการตลาด พัฒนาให้กลายเป็นผู้ประกอบการ ลดแรงงาน ลดต้นทุน เพิ่มผลผลิต โดยพึ่งเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มากขึ้น ที่สำคัญต้องเกิดการรวมกลุ่มเป็นแปลงใหญ่รูปแบบใดแบบหนึ่งเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง

แต่ปัญหา... เกษตรกรบ้านเราก่อน ข้างมีมือโก่งสูง แนะนำอะไรไม่ค่อยฟัง มองแต่ทำอย่างนี้ก็ได้ผลผลิตเหมือนกัน ทำมาตั้งแต่บรรพบุรุษ...ใครทำอะไรได้ราคา มักแห่ทำตามกัน จนผลผลิตล้น ราคาตก ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกันมาบ้างก็มีก็ ไม่ถ่ายทอดให้หมด กลัวคนอื่นจะได้ดีกว่า จนบางอย่างลงหลุมไปพร้อมกับตัวเอง...งานวิจัย นวัตกรรมดี ๆ ส่วนใหญ่อยู่บนหิ้ง หรือไม่ก็อยู่กับนายทุน ไม่ถึงมือเกษตรกรตัวจริง ประการสำคัญ เกษตรกรไม่มีจิตอาสาที่แท้จริง ขาดการมีส่วนร่วมในเกือบทุกเรื่อง สะท้อนภาพภาครัฐกำหนดนโยบายโดยไม่ได้รู้ถึงตัวตน ความต้องการแท้จริงของเกษตรกร เราเคยถามเกษตรกรไทยมั๊ยว่าพร้อมกันหรือยัง? เองง่าย ๆ แค่ขอให้เลิกเผาตอซัง มีใครเชื่อทำตามกันแค่ไหน...เกษตรกรส่วนใหญ่ยังเข้าไม่ถึงเทคโนโลยี บางพื้นที่น้ำไฟยังมาไม่ถึงด้วยซ้ำ แถมเทคโนโลยีราคาไม่ใช่เบา แล้วภาครัฐพร้อมควักจ่ายสิ่งเหล่านี้ให้เกษตรกร แล้วคอยทำตัวเป็นพี่เลี้ยง หรือผู้จัดการแค่ไหน

ปลูกไพลแซมยาง-ปาล์ม ลงทุนหมื่น...ได้เป็นแสน

ยาง ปาล์ม ผลผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้ ราคาตก ส่งผลกระทบเดือดร้อนกันถ้วนหน้า ขยายไม่ได้ราคา แล้วจะเอาอะไรกิน วันนี้มีอีกทางเลือกเพิ่มรายได้ กลุ่มสมุนไพรรินทร์ จ.พัทลุง ร่วมกับ สภาเกษตรกร จ.พัทลุง ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรพัทลุง และวิทยาลัยภูมิปัญญาชุมชน มหาวิทยาลัยทักษิณ...ส่งเสริมปลูก “ไพล” พืชสมุนไพรรวมในสวนยางพารา และปาล์มน้ำมัน

“เราต้องการให้พัทลุงเป็นเมืองสมุนไพรรินทร์ เพราะที่ผ่านมามีคนได้ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับพืชชนิดนี้ ทั้งที่มีฝนตกชุก พืชสมุนไพรรินทร์ขึ้นมากมาย เลยต้องการส่งเสริมให้ปลูกสร้างรายได้เสริม ทั้งยังสอดคล้องกับแผนแม่บทสมุนไพรรินทร์แห่งชาติ เราจึงเริ่มส่งเสริมแบบมีตลาดรองรับที่แน่นอน โดยทางกลุ่มฯ จะหาพันธมิตรมาให้ มีการทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และประกันราคาซื้อ”

ชุดิเดช อินแพง ประธานกลุ่มสมุนไพรรินทร์ จ.พัทลุง บอกถึงวิธีการเข้าร่วมโครงการ ก่อนอื่นเกษตรกรต้องมาขึ้นทะเบียนทำสัญญาเป็นลูกไร่กับกลุ่มฯ จากนั้นซื้อหัวพันธุ์จากสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส.ทุกสาขาในพัทลุง ราคา กก.ละ 50 บาท...พื้นที่ 1 ไร่ ใช้หัวพันธุ์ประมาณ 400 กก.

วิธีปลูก...ไถพรวนดินให้ร่วนซุย ตากแดด 1-2 สัปดาห์ ถ้าดินระบายน้ำไม่ดี ให้ยกร่องปลูกกว้าง 50 ซม. สูง 25 ซม. ปลูกห่างกัน 15×15 ซม. เพราะไพลไม่ชอบน้ำขัง หรือดินระบายน้ำไม่ดี จะทำให้เหง้าเน่าเสียหาย

แต่ถ้าดินระบายน้ำดี ให้ขุดหลุมกว้าง ยาว ลึก อย่างละ 15 ซม. ระยะระหว่างแถว 50×50 ซม. ใส่ปุ๋ยคอกก้นหลุม หลุมละ 200 กรัม จากนั้นหั่นหัวพันธุ์ให้แต่ละเหง้ามีตา 3-5 ตาหรือแฉ่ง นำหัวพันธุ์ลงปลูกลึก 5-7 ซม. คลุมด้วยฟางหรือหญ้าคาหนา 2 นิ้ว เพื่อป้องกันวัชพืชและรักษาความชื้น

การดูแลรักษา ปลูกได้ 1 เดือน ให้ใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ไร่ละ 50 กก. หรือใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในอัตราเดียวกัน...สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้เมื่ออายุ 2 ปีขึ้นไป แต่การขุดหัวไหลขึ้นมาขาย ชูติเดช แนะนำให้ระวังเป็นพิเศษ ห้ามขุดให้จอบโดนเหง้าเสียหาย เสร็จแล้วเอาดินออก ตัดใบและรากทิ้งล้างน้ำให้สะอาด หัวพันธุ์ไหล กก.ละ 50 บาท 1 ไร่ ใช้ 400 กก. รวมต้นทุนค่าพันธุ์ไหล 20,000 บาท ผลผลิตโดยเฉลี่ยทั่วไป อยู่ที่ไร่ละ 6 ตัน แต่ถ้าดูแลรักษาอย่างดีและถูกวิธีจะได้ถึง 10 ตัน ราคาประกันรับซื้อ กก.ละ 20 ทำให้มีรายได้ไร่ละ 120,000-200,000 บาท...สนใจเข้าร่วมโครงการสอบถามได้ที่ 09-1847-2595 (เฉพาะพัทลุง และจังหวัดใกล้เคียง)

กรวัฒน์ วิหิต